

Антонином Пијем, за време чије владавине је, наводно, написан Птоломејев "Алмагест". Управо та чињеница је подстакла Н.А. Морозова да "Алмагест" прогласи за апокриф, па чак и за фалсификат. Ми ослобађамо "Алмагест" те оптужбе, јер је та књига сасвим могла бити завршена за време Максимилијана I (који се у II империји одразио као Антонин Пије). Штавише, у пуном имену Максимилијана I је формула: Цезар Август Пије (!). В., например, познату Дирерову гравуру на којој је тај император приказан уз навођење његовог пуног имена. Зато састављач "Алмагеста" вероватно није никога обмањивао када је писао да су нека посматрања била извршена за време императора Пија. Умесно је овде подсетити се да је Дирер радио гравуре и за "Алмагест". Наведеним хронолошким померањем се епоха средњовековног архитекте Албертија (в. одељак 1) поклапа с "епохом античког Витрувија". Зато нема ништа зачуђујуће у томе што је између Албертија и Витрувија откривено много паралела. Могуће је да ми ослобађамо оптужбе и Пођа Брачолинија, који је, по мишљењу Гошара и Роса, фалсификовао Тацита. При наведеном померању се "епоха античког Тацита" поклапа с "епохом средњовековног Пођа". Зато везе између Тацитовог текста и Брачолинијевог активности, које су открили Гошар и Рос, могу једноставно бити везе међу догађајима које раздваја само неколико деценија.

26) При померању уназад за 1053 године (в. сл. 17.2) Дионисије Петавијус се опет поклапа с Дионисијем Малим (VI в.). Обојица су познати хронолози; "петавијус" је француска варијанта израза "мали" (петит). Епоха Скалигера и Петавијуса је епоха конституисања глобалне хронологије, па зато тешко да је случајно што се на ГХК (в. сл. 17.1 и 17.2) паралелизми прекидају управо непосредно пре те двојице познатих оснивача глобалне хронологије. "Дионисије Мали" је "Исусово рођење" датирао на приближно 600 година пре себе. Ако се померимо уназад за 600 година од епохе Дионисија Петавијуса, добићемо приближно 1050. год. (Петавијус је умро 1652. год.). Дакле, доспећемо у "епоху Хилдебранда".

27) II римска империја је "света" у том смислу што сви њени императори носе титулу "август", тј. "свети". Исто тако је и Империја из X-XIII в. "света институција: израз Света Римска Империја сусреће се од XII века" [262, т. 1, стр. 153]. У показаном паралелизму тих двеју империја, Отон IV (Гвелф) (1198-1218) се поклапа с епохом Марка Аурелија (у II империји, при померању од 1053 године). Тако се "Марко Аурелије" помера навише бар до краја XII в. Интересантно је да је, према средњовековним хроникама, баш у XII в. њему у част у Риму био постављен познати кип коњаника [41, т. 4, стр. 568, комент. 74]. То је једна од најпознатијих античких реликвија Рима.

Сад укратко опишимо зону бр. 19 на сл. 17.1 - поклапање блокова Р и С, тј. Империје Хабсбурга и Империје из X-XIII в. Наводимо две изоморфне струје, откривене методом ВСПД.

1) Година 911. је почетак саксонске династије; 1273. је почетак аустријске куће. 2) Конрад I - 7 (911-918); Адолф Нас - 7 (1291-1298). 3) Хајнрих Птицоловац - 17 (919-936); Рудолф Хабсбург - 18 (1273-1291), приметимо да на почетку те струје Конрад I и Хајнрих I одговарају замењенима Адолфу Насу и Рудолфу Хабсбургу. Даље замењивања нема. 4) Отон I - 37 (936-973); Хајнрих VII - 5 (1309-1314) + Лудвиг V - 33 (1314-1347), укупно 38 година. 5) Отон II од смрти Отона I 973. год до